

[Socialministeren.]

Efter min mening kan problemerne ikke løses ved, at man ændrer selve omsorgsloven, så det pålægges kommunerne som en pligt at skaffe plads på plejehjem for ægtefæller, der ikke selv er plejepatienter, men ledsager en ægtefælle, der er plejepatient, heller ikke hvis man begrænser pligten til kun at gælde, når optagelsen sker på hjem i en anden kommune end den, ægtefællerne bor i. Vi må i hvert fald først øge antallet af plejehjemspladser, og vi må skaffe personale til at løse opgaverne. At vi så samtidig må søge at finde frem til nye boligformer, så at den raske ægtefælle kan bo i umiddelbar nærhed af plejehjemmet, kan jeg også være enig i. Med hensyn til det konkrete tilfælde håber jeg at der kommer en løsning; jeg håber, at det vil kunne lykkes at finde et hjem i nærheden, hvor begge ægtefæller kan være.

Albertsen: Jeg skal udtale min glæde over ministerens forstående svar, idet jeg opfattede det på den måde, at i det konkrete tilfælde vil ministeren gøre sit til, at der sker en anbringelse, som ikke medfører det, der ellers var lagt op til: en adskillelse af det pågældende ægtepar, og således at man inden for en rimelig radius finder en anbringelse, som er forsvarlig, og, hvis det ikke kan blive tilfældet, da accepterer det, der i øvrigt har været lagt op til. Endelig skal jeg udtale min glæde over, at omsorgs-cirkulæret — sådan forstod jeg det — kommer i februar måned; jeg håber, det er februar 1969, der er tale om.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hans Larsen* til socialministeren:

„Hvad agter ministeren at gøre for at skabe de bedst mulige samarbejdsforhold inden for åndssvageforsorgen også i forholdet til patienternes pårørende?“

Skriftlig begrundelse:

Gennem den senere tid har man gentagne gange, i avisartikler, læserbreve og nu sidst med sagen fra Ebberrødgård, fået indtryk af, at samarbejdet på vore institutioner under åndssvageforsorgen, måske specielt samarbejdet mellem institutionen og patien-

ternes pårørende, har ladet noget tilbage at ønske. Dette forhold vil nok uvægerligt gå ud over behandlingen af de syge medborgere, der er indlagt her.

Forholder det sig således, at „kompetencestrid“ og lignende hindrer en effektiv og betryggende behandling af patienterne og samtidig er en hindring for, at den tryghed er til stede, som dels er en vigtig del af behandlingen af de indlagte og dels naturligt må være sådan, at patienternes pårørende føler sig sikre ved at overgive et familiedlem i åndssvageforsorgens varetægt?

Er der noget at rette, vil jeg meget opfordre ministeren til at gå ind for at tilvejebringe det bedst mulige arbejdsklima og de bedste samarbejdsvilkår på disse institutioner.

Socialministeren (Nathalie Lind): Hvad angår Ebberrødgård, kan jeg henvise til, hvad jeg sagde for lidt siden. Jeg håber, vi her finder frem til en løsning, som på afgørende måde kan bidrage til at forbedre samarbejdet på institutionen og med de pårørende. Det er også mit håb, at det sagkyndige udvalgs arbejde vil kunne komme hele forsorgsloven til gode. Men jeg vil godt erkende, at åndssvageforsorgens udvikling i tiden siden loven af 1959 har givet visse problemer, som er symptomatiske for hele forsorgsgrenen, bl. a. fordi der er stillet meget store forventninger til loven og alle forventninger af mange grunde ikke har kunnet indfries.

Forsorgen er som bekendt udbygget således, at der i hvert center er en flerleddet ledelse. Dette er en moderne arbejdsform, som forekommer helt naturlig, når flere faggrupper skal samarbejde om tilrettelæggelse af forsorgens store linjer og forsorgen for den enkelte klient. Denne ledelsesform kan udvise gode resultater mange steder. Men da der er tale om noget nyt, som bryder med tidligere ledelsesopbygning i åndssvageforsorgen, har den også, som spørgeren anfører, givet anledning til såkaldte kompetencestridigheder, og selv om ordningen i de forløbne år stort set har virket efter hensigten, er det efterhånden blevet klart, at denne henlæggelse af ledelsen til 4 samarbejdende chefer kan volde vanskeligheder. Derfor har åndssvageforsorgens bestyrelse undersøgt muligheden for udformning af nogle nær-